

Det signal, jeg skal sende, og det nægter jeg, er altså at stå og sige, at det, regeringen gør ved at lave Joint Implementation, fælles gennemførelse med rumænerne, ikke er at sørge for at fortrænge olie som brændsel og i stedet bruge træ. Jeg skal stå og sige, at det ingen reduktion giver i CO₂. Jamen det kan hr. Keld Albrechtsen da ikke engang selv tro på.

Jeg vil i hvert fald sige, at jeg kan ikke sælge den i de kredse, jeg kommer i. Hr. Keld Albrechtsen kan sikkert der, hvor han kommer, men jeg kan i hvert fald ikke. Det vil man gennemskue med det samme og sige, at det jo er en god idé for Rumænien. Det er jeg enig i, og vi vil fortsætte med de projekter.

Til hr. Svend Auken vil jeg sige: Indbydelsen til oppositionspartierne ligger sådan lige for, nemlig at de påtager sig ansvar. Hvis de vil påtage sig ansvar, gå ind og løfte i flok, som hr. Jørn Dohrmann bl.a. sagde, så skal de komme med, og jeg håber, at vi bliver enige om det. Men det kræver, at de går ind med ansvar og ikke fortsætter en politik, som desværre førte til, at jeg i dag bl.a. ikke kan sige, hvor mange ton CO₂ vi i grunden har fortrængt siden 1993 og op til f.eks. år 2000 og heller ikke, hvad det kostede.

Kun den vedvarende energi har vi fundet, men resten kender vi ikke, for der er aldrig blevet lavet et bogholderi.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg får de spørgsmål: Hvordan håndterer vi den økonomiske situation efter år 2012? Hvordan håndterer vi CO₂-problemet efter 2012?

Jeg vil gerne sige, at denne regering sørger for at føre en solid økonomisk politik, som selvfølgelig er afhængig af, hvad der pågår i den internationale økonomi, hvilket jeg har været inde på. Jeg synes, det er vigtigt, når vi taler CO₂, at vi nu koncentrerer os om den periode, der ligger foran os. Hvordan Folketinget regeres om 9-10 år, bliver det nok svært at spå om.

Jeg vil gerne sige, at det, det drejer sig om, er jo, at selv om vi har et godt velfærdssamfund i dag, så er det nok svært at udpege morgendagens vindere. Går vi bare 12-13 år tilbage og taler om, hvem der havde den stærkeste økonomi, var det Japan. Hvad er der sket? Havde man på daværende tidspunkt i 1990 talt om Irland og Finland som store økonomier, så havde man fået at vide, at man var ret ringe begavet.

Derfor er et samfunds evne til at tjene penge, til at udvikle, til at betale sin gæld, til at håndtere de både økologiske og andre problemer, som fru Elsebeth Gerner Nielsen siger, jo hele tiden et spørgsmål om, hvorvidt man udvikler det samfund, så det bliver i stand til at tjene penge, sørge for sine ældre, passe sine syge og lignende. Men det er jo ikke til at sige, hvordan den internationale økonomi ser ud om 10 år.

Det, denne her regering gør, er, at vi fortsætter med at føre en økonomisk politik, hvor målet er at halvere gælden inden 2010, fortsat overskud på betalingsbalancen, fortsat at øge arbejdsudbuddet, sørge for, at det skal kunne betale sig at yde en indsats. Det er garantien, kan jeg sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen, for, at vi også om 10 år har et velfærdssamfund, så vi kan have råd til at håndtere de problemer, vi står over for.

Hvis der ikke er en ordentlig økonomi i et samfund, så har vi ingen muligheder. Hvis man prøver at jage virksomheder og alle mulige ud af Danmark med en hel masse krav, hvem går det så ud over? Hvis energiintensive virksomheder ikke kan fungere i Danmark, er det mændene i blå kedeldragter, der ryger ud fra arbejdspladserne.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Man må jo som minister føle sig ekstremt trængt, når man på et svar til hr. Keld Albrechtsen, der handler om varm luft, går op og bruger eksemplet med Rumænien. Så er det, fordi man er løbet tør for gode argumenter, for det rumænske eksempel handler jo om noget andet, det handler jo om konkret energinvestering.

Kl. 21.10

Når ministeren selv blander den ene og den anden type kvoter sammen, er det så udelukkende den type kvoter, regeringen vil bruge midler på, eller vil regeringen bruge midler på at købe rene emissionskvoter uden for EU? Og hvad skal der ske med dem? Skal de foræres til kraftværkerne, skal de sælges, eller hvad skal der ske? Hvad er intentionen med det?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det, jeg bare forsøger at gøre økonomi- og erhvervsministeren opmærksom på, er, at det ikke er tilstrækkeligt, at vi bare går efter at halvere gælden, og at vi i det hele taget fører det, vi tra-